

INNHOLD

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Tur til Egypt påsken 2017	4
* Hilsen fra Etiopia	6
* Skifte i staben på Nådehemmet ..	9
* Helsing frå Mali og Elfenbeinskysten	10
* Hilsen fra Ragnhild Mestad	11
* Hilsen fra Ebenexerhjemmet.....	12
* Redd for å bli syk igjen	13
* Årsmelding	14

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 86. ÅRG. • 2017

Tur til Egypt påsken 2017

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Teori og praksis

Som menneske er vi ulike, og vi har ulike interesser i livet. Og sjølv om interessa kan handla om det same, kan vi forhalda oss til det på ein teoretisk eller ein praktisk måte. Ein forfattar illustrerte det slik: ”To menneske sat på ein balkong og såg på folk som gjekk forbi på vegen under dei. Dei kunne høyra det som blei sagt der nede og dei kunne også snakka med dei som gjekk der. Dei kommenterte det dei såg, måten folka gjekk på, korleis dei oppførte seg, dei diskuterte kva dei meinte om vegen og kvar den enda opp. Men dei var berre tilskuarar. Dei betrakta vegen, men dei gjekk ikkje på den. Dei som gjekk på vegen hadde meir praktiske problem. For dei var det viktig kor vegen gjekk, dei måtte bestemma seg, ta valg, handla, dei kom seg vidare, dei erfarte og lærte nye ting.”

Som helsearbeidarar har dei fleste av oss ein meir praktisk og aktiv holdning til livet. Den gamle diakonissesongen til Helga Ingebrigtsen uttrykkjer det slik: ”Gå omkring i Jesu navn, hjelpe, trøste, stille savn. Vise medynk, tørre tårer... dele noens savn og smerte, tenne håp i motløst hjerte, virke sådan i det stille, det var det jeg gjerne ville.” Frå balkongen kan ein stilla teoretiske spørsmål om det vonde i verda, spørsmål om kvifor Gud tillet lidning og om vi kan tru på ein kjærleg Gud når det er så mykje som er urettferdig. Dei som går på vegen ynskjer å gjera ein forskjell der dei er, i Jesu namn og i Andens kraft.

Paulus skriv at han alltid ber for sine medarbeidarar: ”at Gud må gjera dykk verdige til kallet de har fått, og fylla dykk heilt med vilje til det gode og med ei tru som med kraft viser seg i gjerning.”

Men stundom kan det også vera godt å stoppa opp og reflektera over det vi gjer. Det beste er når teori og praksis samsvarar, når refleksjonen gir retning til den praktiske handlinga. Når bøna blir ein naturleg del som gir kraft til det vi gjer.

Det er snart sommar og ferietid. Kanskje kan vi få litt ”balkongtid” i positiv forstand, med refleksjon og bønn? Kanskje Gud vil visa oss nye perspektiv, nye måtar å gjera det gode på?

God sommar!

Beste helsing
Reidun

Andakt

Tid for å så!

Jeg liker salmen til Svein Ellingsen: «Såkorn som dør i jorden, oppstår som fylte aks.»

Det er ikke til å tro! Det er like fantastisk hver vår. Bitte små frø, og opp kommer det små grønne spirer. Vi ser dem knapt før vi en deilig vårdag opplever at hele enga er grønn. Og i blomsterbedet, - vakre blomster i mange farger!

Mesteren fortalte også om en såmann. Jeg ser for meg at dette skjedde en vakker vårdag. Mange ville høre Jesus tale og han hadde sikkert behov for en pause. Om ettermiddagen gikk han og satte seg nede ved sjøen. Det samlet seg masse folk omkring ham. Ja, det var slik trengsel at han likegodt tok en båt og rodde litt fra land. Derfra snakket han til folket som stod på stranda. Kanskje så han en bonde som gikk og sådde oppe i lia.

Da kom fortellingen om såmannen, som står i Matt. 13, 3-9.

Åkeren lå ved en vei, der det var både stein og klungerkjerr. Noe av det han strødde ut, falt ved vegen der fuglene snappet det opp, noe på steingrunnen der det var altfor lite jord og sola svidde spirene, og noe falt inne mellom klungerbuskene slik at det ikke klarte å vokse opp. Bonden var raus med såkornet. Han strødde rundt seg, vel vitende om at ikke alt kom til å vokse opp og gi fylte aks. For han visste samtidig at NOE falt i god jord. Bonden sår i tillit til at naturen går sin gang. Han vet hva som skal til. Han må pløye, horve og så. Det må komme regn, sol og varme. Så vil høsten komme med fylte aks.

Små spirer trenger ro. «Du ska itte trø i graset, spede spira lyt få stå», sier Einar Skjæråsen. Noen ganger er det fristende å hjelpe spira. Mang en ivrig barnehånd har gravd i jorda for å se om det skjer noe. «Har solsikka mi vokst?» Men det hjelper ikke å grave i jorda, da forstyrrer vi den lille spira. Det som skal til er ro, varme, sol og fukt.

Av og til er det slik med oss også, som velmenende kristne. Vi vil så gjerne hjelpe den lille spira av tro til å vokse seg stor og sterk. Så maser vi kanskje litt vel mye. Ikke grav rundt spira, omgi den heller med varme, omsorg og omtanke!

Dette har betydning i synet vårt på misjon. Misjon er å så Guds ord, - OG å være med-mennesker. Samtidig som evangeliet forkynnes bidrar misjonen til utvikling av gode livsvilkår; helse, matproduksjon og skole.

Jeg har tro på Jesu eksempel. Han forkynte ordet, OG han viste en grensesprengende omsorg og møtte den enkelte med kjærlighet.

Marit Hovde Syltebø

Tur til Egypt påsken 2017

Hilde var med en gruppe på 20 personer fra Østerås menighet som reiste lørdag før palmesøndag til Kairo - Afrikas største by. På programmet sto besøk til prosjekter som menigheten støtter via Det Norske Misjonsselskap - et diakonalt senter i en fattig bydel i Kairo, og tenk! den har vi også støttet i fjor og i år! På det diakonale senteret fikk vi bl.a. se arbeidstrening for ungdom, undervisning for barn, lære om forskjellige medisinske tilbud, for eksempel grå stær-operasjon og også akuttkirurgi, og høre om planene for et eldre senter. Lederen Beshay viste oss rundt.

I tillegg besøkte vi satellittkanalen SAT-7, som produserer egne program og sender dem på arabisk, farsi og tyrkisk. På SAT-7 fikk vi vite at programmene deres omfatter underholdning, undervisning, barneprogram, gudstjenester, debatter og program som tar opp sosiale problem, og at responsen fra seerne er stor. Vi besøkte også det egyptiske bibelselskapet.

Det gjorde sterkt inntrykk å høre om tanker, visjoner og håp i arbeidet på disse tre stedene.

På programmet i denne byen med den utrolig hektiske trafikken sto også sightseeing, som det islamske Kairo, det gamle (koptiske) Kairo, Det egyptiske museet med bl.a. Tut-ankh-Amon-galleriene og mumiene, kanalturer på Nilen og -selvfølgelig - pyramidene og sfinxen i Giza.

Palmesøndag kjørte vi over Tahrir-plassen - som vi kjenner fra nyhetene - og gjennom en av Kairos søppelbyer. Der lever kristne som håndterer byens søppel. Vi fikk se stor fattigdom og fluesvermer - mye elendighet - men også glade, pyntede mennesker med palmegrener på vei til gudstjeneste. De skulle, som oss, til Cave Church. Hundrevis (tusentvis?) av hjertelige, imøtekommende mennesker var samlet til utendørs messe i et stort amfi. Mens vi var der, fikk vi den ufattelig triste beskjeden at det akkurat hadde vært to angrep på kirker

- et i Tanta og et i Alexandria. 44 drept - en grusom bekræftelse på lidelsene for kristne i Midtøsten! Men: Dagen etter var kirkene i Egypt fylt av mennesker med håp, lovsang og forbønn. Vi fikk være med på en slik samling i en kirke sentralt i Kairo. Det gjorde inntrykk!

Onsdag i den stille uke reiste vi til Alexandria, Egypts nest største by, som ligger ved Middelhavet. Vi hadde en fantastisk ung kvinnelig guide på hele turen, Mira. Fra henne, og andre, fikk vi høre om utfordringer og trakassering kristne møter i et Egypt dominert av muslimer. Blant annet står det i ID-kortene hvilken religion du tilhører. Man kan ikke skjule det på noe vis. Men frimodigheten deres imponerte oss - mange hadde tatovert kors ved håndleddet, gikk med kors, og så godt som ingen kristne kvinner gikk med hodeplagg - veldig synlig! Vi fikk flere oppfordringer i løpet av turen: Fortsett å huske oss i deres bønner!

I Alexandria var det igjen sightseeing - katakombene, Pompey's pillar, Citadellet og - ikke minst - det nye biblioteket, tegnet av det norske arkitektfirmaet Snøhetta. Et fantastisk bygg!

Fra Alexandria kjørte vi sørover igjen, til Anafora retreatsenter, der vi var til avreisen lørdag morgen. Det er utrolig vakkert på Anafora, palmer, blomster, basseng, sittegrupper, små hus for gjestene. Det er et senter for å bygge opp, gi mennesker verdighet - og det er åpent for alle. I påsken var mye aktivitet lagt til side for det meditative - for forbønn og gudstjeneste.

Biskop Thomas, som er koptisk-ortodoks biskop i Øvre Egypt, er den som har bygget opp Anafora. Hans uttalelse etter de siste angrepene mot kirker nå i påsken oppsummerer nok det vi har hørt også fra andre kristne i løpet av turen: Vi bærer korset i smerte og tårer, men samtidig vil jeg si: Vi er ikke redde. Vi stoler på Gud og har en sterk tro.

Vennlig hilsen
Hilde M. Ydstebø

Fotograf: Jon Vedum

Hilsen fra Etiopia

Kartet viser Benishangul Gumuz.

Med glede fikk jeg høre at SMR også i år støtter helseprosjektet i Blånildalen, Etiopia – tusen takk!

Prosjektet er nå i det tredje og siste året i sin første fase. Området prosjektet arbeider i ble igjen utvidet i år og omfatter nå 4 distrikter i Kamashi sonen (se kart). Her får hvert nyfødt barn enten en babylue (gjelder for helsesenteret i Koncho, Korka Meti og Yaso) eller et babyteppe (gjelder for helsesenteret

i Agalo Meti og Kamashi), alt strikket av ivrige og engasjerte kvinner (kanskje også menn?) i Norge.

I disse områdene finnes det også venterom hvor gravide kvinner kan komme litt før terminen og få fagkyndig hjelp når fødselen starter. De bor gratis og får mat på senteret. Et slikt tilbud er spesielt viktig for dem som bor langt unna helsesentre. Infrastrukturen er dårlig, og ofte må

Yaso helsesenteret er nybygget og har også venterom. Prosjektet støtter senteret ved å ordne med mat for alle kvinner som kommer og venter og gir en babylue til hvert nyfødte barn.

man krysse elver for å komme seg fram, noe som er spesielt vanskelig eller helt umulig i regntida.

I skrivende stund blir 11 nye kvinner som tidligere hadde en fistelskade og som nå er friske, utdannet til å bli ambassadører. De får opplæring i 4 uker, der de blant annet lærer om fødsel, amming, hygiene i tillegg til selv å få hjelp til å bearbeide det de har gjennomgått. Alle disse ambassadørkvinnene har levd med en fistelskade som førte til at de mistet kontrollen over avføringen (over blære og/eller tarm). Noen av dem ble forlatt av sine ektefeller og mange ble utstøtt fra sine samfunn. Nå reintegreres de tilbake til sine samfunn, og med et engangsbeløp kan de starte sin egen inntektsbringende virksomhet som for eksempel gjennom avling av geiter. Når de er ferdig opplært reiser de tilbake til sine landsbyer og oppsøker gravide kvinner i sitt eget nærmiljø. Der underviser de om hva

de har lært og oppfordrer andre kvinner til å gå til svangerskapskontroll og spesielt til å føde ved en helseinstitusjon. I misjonsringen 3-2016 skrev jeg om 2 av disse ambassadørkvinnene, Sabsabe og Soyame. Når den første fasen av prosjektet er ferdig vil til sammen 40 kvinner være opplært som ambassadører.

Prosjektet har ført til at flere kvinner velger å føde ved helseinstitusjoner; ved noen institusjoner var det så mye som mellom 31 og 39 % stigning i 2016! Dermed blir også flere kvinner spart for fødsels-skader eller i verste fall død under fødselen. I tillegg overlever også flere nyfødte.

Chaltu, *se bildet neste side*, er den eneste kvinnen fra landsbyen sin, 25 km unna Kamashi, som ikke fødte hjemme. Hun har sett to kvinner dø i forbindelse med en fødsel og denne skjebnen ville hun ikke dele.

Chaltu er en kvinne som fødte ved helsesenteret i Kamashi.

For fortsatt å styrke ambassadørkvinnene og videreføre arbeidet som allerede utrettes, søkes det nå om en ny fase for prosjektet fra 2018 – 2020. Der planlegges det oppfølging av de 40 ambassadørkvinnene fra første fase, og 10 nye skal få opplæring. Utover dette planlegges opplæringsvirksomhet for hele befolkningen, inkludert religiøse ledere fra alle religioner som finnes i prosjektområdet (protestanter, ortodokse kristne, muslimer og tradisjonelle troende). Disse videreformidler det de lærte til menighetene og troende. En Anti-Fistula-Club skal bli dannet, hvor medlemmene hører om fødselsproblemer, fistula osv. De vil lage drama, rollespill og dikt og dette vil vi bruke i opplæringsarbeidet.

NMS Etiopia har begynt med en blogg hvor vi skriver en artikkel hver uke om arbeidet vårt og hva som skjer. Hvis du vil følge kan du gå på: www.nms.no/etiopia. Her kommer det også regelmessig nytt fra helseprosjektet.

Gutten til Chaltu trives i det fine babyteppet han fikk etter fødselen.

Skifte i staben på Nådehemmet

Besøk på kvinnedagen 8. mars fra Conrad Hotel (Hilton)

Det blir mange forandringer i staben på Nådehemmet i løpet av juni. Sawai som har jobbet som husmor/gartner i ca. ni år går inn i pensjonistenes rekker. Anja Markkanen og familien reiser til Finland etter endt tjeneste og det gjør også Eivind og jeg (Alfhild Steinsbø Hauglid). Så langt er det ikke noen ny misjonær plassert i arbeidet her, men NMS- misjonær Anne Storstein Haug vil være kontaktperson inntil evt. nye kommer. Hun vil være på Nådehemmet ca. en dag i uka.

"Fundraising"-gruppa i ELCT har et av sine møter på Nådehemmet og støtter dermed kaféen.

Også diakoniavdeling i Den evangeliske-lutherske kirken i Thailand (ELCT) trenger nye medarbeidere, så vær gjerne med å be om at de rette personene blir ansatt.

De av dere som skal på generalforsamlingen til NMS i Stavanger får anledning til å møte lederen for diakoniavdelingen, Anuttarapat Chanpan (Kaew) der.

Mødrene og barna

Utfordringene kan være mange, både for jentene som kommer og staben som skal støtte og hjelpe. Noen av jentene kommer med traumatiske opplevelser i bagasjen og det kan virke inn på hele fellesskapet. Andre er humørspreedere og skaper en god atmosfære i flokken. I løpet av våren har vi hatt noen slike utfordringer. Ikke alle jentene fungerer like godt sammen. Da blir fellesmøter og samtaler viktig for å ordne opp i ting.

Mange av jentene har heller ikke noen i familien som kan støtte og hjelpe de etter fødselen. Grunnen til det kan være mange. Barnefar er ute av bildet. Besteforeldrene har kanskje både ett og to barnebarn de passer på allerede, og har ikke krefter til å ta seg av flere. Da er det oftest fosterhjem som er alternativet. Vi har et nært samarbeid med en organisasjon, Stiftelsen Sahathai, som ordner det, www.sahathai.org. De har oppfølging av fosterhjem/barn og mor/barn inntil mor kan overta omsorgen for barnet igjen.

De malte vegger og laget et fint veggmaleri til Nådehemmet. Tusen takk til dere alle.

Flere ganger i løpet av året har vi hatt besøk av tidligere beboere og barn. Det er godt å se når mor og barn er forenet igjen og kan være sammen.

Helsing frå Mali og Elfenbeinskysten

Vi var samla til misjonærkonferanse i Abidjan til dagar med bibeltimar og samtaler om arbeidet. 18 vaksne og 12 born var samla frå 3 til 9 april. Vi hadde besøk av regionleiar Kjell Jaren frå Noreg. Konferansen vart avslutta utanfor Abidjan med leir for store og små. NLM har arbeid i Mali i Narena som ligg 1 times køyring sørvest for hovudstaden Bamako. Der vert det drive relasjonsskapande arbeid og eit prosjekt er i oppstart med tilbakeføring av jordbruksareal etter gullgraving i regionen. I Elfenbeinskysten, Abidjan, har misjonen arbeid med administrasjon, menigheitsarbeid og prosjektarbeid som består av alfabetisering, speed school og helseopplysning. Etter nærare 15 år utan misjonærar pga krig og politisk uro har det vore gledeleg at ein i 2016 har lukkast med å sende

misjonærar attende til arbeidet i Ouaninou nordvest i Elfenbeinskysten i Touba regionen. Vi er takksame for forbøn i arbeidet med å nå dei muslimske folkegruppene vi arbeider iblandt med evangeliet. Malinkeane i Mali og Mahouane i Elfenbeinskysten er folkegrupper der dei fleste enno er unådde. Det er eit tolmodsarbeid der relasjonsbygging er viktig. Helsar dykk med Gal 6,9 "Lat oss ikkje trøytna medan vi gjer det gode! Når tida kjem, skal vi hausta, berre vi ikkje gjev opp".

*Med helsing
Ann-Helen Nerland Nordbø*

Hilsen fra Ragnhild Mestad, NMS

Evalueringsteamet snakker med Marame i SMA.

Denne kvinnen fikk tvillinger ved et helsesenter.

Marame Warke er ei av de første ambassadørene (SMA). Hun er fremdeles svært aktiv og blir støttet av mannen sin, som følger henne når hun besøker gravide, også til nabolandsbyer. Marame kan ikke skrive og lese, men mannen hennes hjelper henne med fylle papirer. Marame har funnet kvinner med en fistelskade, men de er gravide igjen og kan få hjelp etter fødselen. Marame har også oppfordret en nabokvinne til å føde ved helsesenteret og heldigvis har denne kvinnen fulgt rådet henne. Hun fikk tvillinger 2 uker før vi kom med teamet.

Lomi Lami i SMA med sine to tvillinger.

Lomi Lami i SMA giftet seg da hun var 15 og fikk tvillinger da hun var 17. Fødselen var tøff og langvarig og førte til at Lomi fikk en fistel, men jentene overlevde! Etter 4 år ble hun frisk igjen. I den tid hun hadde en fistel, forlot mannen hennes henne, men nå er de sammen igjen. Lomi er også aktiv. Hun besøker de gravide, men i tillegg følger hun kvinnene til helseinstitusjonen og ringer også sykebilen for dem. Hun er også ganske smart: hun benytter seg av offentlige møter for å samle kvinner til å undervise dem.

Takk for støtte til flere NMS-prosjekter.

Fra Ragnhild Mestad

Hilsen fra Ebenezerhjemmet

Kjære venner i SMR!

Med dyp glede og stor takknemlighet har vi mottatt kr. 100.000 fra dere som støtte til alders- og sykehjemmet Ebenezer i Haifa, Israel, for 2017.

Det er spennende å følge utviklingen på Ebenezerhjemmet for tiden. Selv om mange eldre israelere i dag velger å bo hjemme og få hjelp gjennom offentlige ordninger, ser vi et tydelig behov for et aldershjem med kristen profil. På Ebenezerhjemmet møtes eldre Jesus-troende jøder og arabiske kristne for å dele både alderdommen og fellesskapet i troen. Slik er hjemmet også et vitnesbyrd om den forsoning mennesker finner i Jesus Messias.

Styret for aldershjemmet Ebenezer i Haifa vedtok i høst å utvide hjemmet med en avdeling for pleietrengende. I tillegg vil hjemmet rustes opp for å imøtekomme de krav myndighetene stiller til et moderne alders- og sykehjem. Prislappet er kalkulert til 50 millioner kroner.

Bidraget fra SMR er derfor både viktig og kjærkomment.

Takk for at dere vil stå sammen med oss i denne tjenesten for de eldste blant våre søsken i Israel.

Så skal min Gud, som er så rik på herlighet i Kristus Jesus, gi dere alt dere trenger. (Fil. 4:19)

Vennlig hilsen,
Den Norske Israelsmisjon

Miriam Skagestad
Informasjons og innsamlingsleder

Indonesia, Redd for å bli syk igjen

Hutapea smiler og sier at det er greit for han å bli intervjuet. Jeg takker, og stotrer i veg på dårlig indonesisk. Sjøføren «tolker» videre hva jeg egentlig prøver å spørre om. Han er vant til norske misjonærer med dårlig indonesisk språk.

Vi sitter i bilen på vei til institusjonen i Berastagi, hvor Hutabarat har vært pasient sammenhengende i 6 år og to mnd. etter at han ble dårlig for 4 gang.

«Men..., når følte du deg egenlig frisk igjen», spør jeg. «Etter 6 mnd. eller mindre, var jeg i god form igjen», svarer han.» Hvorfor har du blitt værende i institusjonen så lenge?»

Hutapea ser trist og rådløs ut når han forteller. Etter at han ble syk for fjerde gang fikk han ikke lov av landsbylederen til å komme tilbake til landsbyen hvor han bodde. Familien ville heller ikke at han kom til dem. Han hadde ingen steder å komme hjem til, og ikke hadde han noen jobb lenger..... «på institusjonen har jeg et sted å bo, og jeg får mat», sier han.

«Vil du bo der resten av livet?», spør jeg. Hutapea rykker til når jeg stiller spørsmålet. « Nei, nei», sier han og kikker forskremt på meg...«...men jeg er så redd for å bli syk igjen», sier han.

Hutapea forteller om oppveksten sin, og da han ble syk for første gang.

Hutapea forteller at han vokste opp i en familie med 9 barn. Han var nummer 6. Oppveksten hans var trygg og god, selv om de var fattige. Problemene startet da han var 22 år. Han hadde fulgt et utdanningsprogram for å bli politi. Da han tok en avgjørende eksamen, strøk han. Hutapea forteller at lederen ved politiskolen ville ha 3 millioner Rupia(ca. 1900 kr) for å la elever stå på eksamen. Verken han eller familien hans hadde så mye penger. Dette gikk hardt inn på Hutapea, og han mistet kontrollen av sorg og sinne. Han ble på sykehuset i 14 dager.

Han utdannet seg som mekaniker senere, og har jobbet i mange år. Hutapea hadde behov for nye sykehus innleggelse da han var 35 år og 38år. Da opplevde han å høre stemmer og han fikk vrangforestillinger. Siste gang var han 41 år. Etter det ble han værende på sykehuset.

Hutapea har vært gift, og har en sønn som han ikke pr. dato har noe kontakt med. Hutapea forteller at han ønsker å ha kontakt med familien sin, men han ønsker ikke å bo hos dem. Når vi prater om fremtidshåp, sier han at han ønsker å få jobbe. Ha nok til å klare seg selv økonomisk.

Jeg lurer selvfølgelig litt på om det har gjort noen forskjell at vi er tilstede ved institusjonen. «Ja», svarer Hutapea kontant. «Før bare sov jeg, og det var ingen aktiviteter eller arbeid. Jeg fant ikke noe mening i å stille meg heller. Nå er vi opptatt med mange prosjekter, og vi tjener litt lommepenger også».

Vi avslutter intervjuet i det vi svinger inn på institusjonen hvor Hutapea har blitt med for å være med på et ledermøte i det nye prosjektet. Prosjektet; «Cleaning Service», som skal gi arbeid til tidligere pasienter i en rehabiliteringsfase der han etablerer seg på nytt utenfor institusjonen.

Årsmelding for Sykepleiernes Misjonsring 2016

Landsmøtet: Landsmøtet 2016 blei arrangert i Ulsteinvik, 16.-19 juni på Sunnmøre FHS. Gruppa frå Ulsteinvik med hjelp frå gruppa i Ørstad/Volda inviterte. Dei tok seg av mykje av det praktiske og hadde lagt ting godt til rette. Det var 74 påmeldte deltakarar, og dette blei takka for som eit bønesvar sidan oppfordringa frå sist landsmøte var å få med 20 fleire enn det forrige landsmøtet. Teamet for landmøtet var Håp, og gode bilbeltimar blei haldne av ved Wenche Lunde. Misjonærar frå ulke samanhengar deltok med misjonsinformasjon, frå Kongo Anne Britt Eines, Baptistsamfunnet, frå Mali Else Vatne Storaas, NMS, frå Nepal Kristin Bøhler frå Normisjon, og Marit Rasmussenne frå Pinsevenenes Ytremisjon. På festkvelden talte Johanne Leinebø. Der blei også Torbjørg Vikingsdal Andresen takka for det gode arbeidet ho har utført som styreleiar i 6 år for SMR. Rannveig Kaldhol talte på avslutnings-gudsteneste i Ulstein kirke.

Landsmøte med 66 deltakarar diskuterte bl.a. endring i vedtekter for Hjørdis Sundes Fond og gav styret fullmakt til å arbeida vidare med saka.

Valg av styrer: Reidun Haugen Dalseth blei valgt som leiar, Solveig Granseth nestleiar, Marit Hovde Syltebø sekretær, Torunn Tvedt og Ester Nygaaard Røen styremedlemer. Varmedlemmer blei Joy Ingrid Gullestad Røyseland og Reidun Engene.

Hilde Ydstebø sa seg villig til å fortsetja som dagleg leiar ca ein dag i veka på frivillig basis. Dette er ei stor gave og hjelp til SMR og det gjer at SMR kan fungere godt gjennom året.

Styret for Hjørdis Sundes Fond er Hilde Ydstebø, Reidun Haugen Dalseth og Solveig Granseth.

SMR landstyre hadde tre møter i 2016.

Medlemmer og grupper: Ved utgangen av året var det registrert 40 grupper og 806 medlemmer. Dette er ein nedgang på 17 medlemmer og 3 grupper. Dei nedlagte gruppene er Midtre-Gauldal (1949 på Singsås), Ski (1966), og Bergen (1921). Gruppene har gitt seg mest fordi gjennomsnittsalderen blei for høg. Den gruppa som har eksistert lengst av desse, er gruppa i Bergen. Den har hatt arbeid heile 95 år! Vi vil takke og heidre alle som har vore med i alle desse tre gruppene.

Ei av våre mest aktive medlemmer, Solbjørg Pilskog, blei alvorleg sjuk medan ho var på frivillig opphald i Kamerun, og døydde kort tid etterpå. Vi er takknemlege for alt ho fekk bety i tenesta ute og alt ho delte med SMR gjennom så mange år.

Økonomi: Landstyret bestemte at dei ville dele ut ekstra midlar dette året, sidan det var gitt store minnegaver i løpet av 2015. Det ble i 2016 gitt kr 2 968170 til diakonale prosjekt og års resultatet vart derfor negativt, kr -2 109 078.

Egenkapitalen er ved årskiftet på kr. 4 295 530 Også i løpet av 2016 kan vi takka for arv og minnegåver på kr 272 096 . For meir detaljar, sjå rekneskap og oversikt over tildelte midlar.

Hjørdis Sundes Fond: Det vart i 2016 tildelt midlar til fylgjande prosjekt: Kristen Muslimmisjon kr 30 000, Helseklinikk ved Tarime Yrkesskole kr 80 000, Gadjivan klinikk kr 10 000. Egenkapitalen er på kr. 1 699 377. Fondet har i 2016 eit overforbruk på 623 kroner, pga salær til advokat. Det betyr at denne summen er nytta av grunnkapitalen. I 2017 kan det ikkje utbetalast støtte frå dette fondet.

Kontoret: Vi får framleis leiga kontor på Lovisenberg Diakonale Gjestehus. I november starta eit renoveringsarbeid der, og det blei nødvendig å flytta safen med arkiv på kort varsel. Vi er takknemlege for at vi fekk plass til dette på hos NLM sitt lokale for arkiv på Fjellhaug.

Misjonsringen: Frøydis Vestbøstad er redaktør på frivillig basis. Bladet har kome ut med 4 nummer i 2016. Det har vore oppe til diskusjon i styret om vi skal redusere antalet til 3 nummer i året. Det er ikkje alltid så mykje stoff som kjem inn til bladet. Det er færre medlemmer, men vi veit og at bladet betyr mykje for ein del.

Bønnekortet: Nytt bønnekort blei sendt ut både med blad nummer 1 og 4 i 2016. Me har 44 namn på lista og i tillegg teltmakarar i Aust Afrika der navna ikkje er nevnt.

Informasjon/rekruttering: Deltaking på Nordisk Kvinne Konferanse i Kristiansand og besøk i enkelte grupper.

Internet og Facebook: Sidan dei fleste medlemmene er eldre og lite aktive på internet, er det ikkje så mange som nyttar seg av heimeside og eller Facebook, men vi trur at skal vi få med yngre medlemmer er dette ein viktig kanal for informasjon og kontakt.

Samarbeid: Vi hadde besøk av to frå tilsvarande organisasjon til SMR i Danmark, Sundheds-personalets Missionsfællesskab (SMF) på landsmøtet. Dei inviterte oss til å delta på deira landsmøte i 2017. Vi deltok på årsmøtet til Norme i september og på leiardag som blei arrangert av Norme i november.

*Reidun Haugen Dalseth
styreleiar*

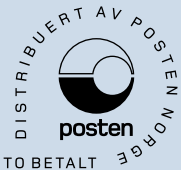
Heimdal/Tiller gruppen hadde besøk av Stjørdalsgruppen

Fra venstre: Wenche, Ranveig, Ingeborg, Sigrid, Anne Kari, Solfrid, Reidunn, Inger, Edith, Ester, Esther og Frøydis

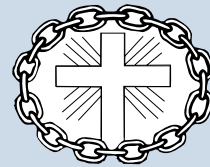
En ide som ble til på landsmøte som ble realisert i mars i år. En koselig kveld hvor vi fikk utvekslet tanker og tro og be sammen. Kanskje en ide til andre grupper også?

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 47 67 87 97

Bankgiro: 1609.51.13676

Postgiro: 0532.12.86285

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Leder: Reidun Haugen Dalseth

Øvre Tveitehagen, 5628 Herand, mobil: 468 16 081

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Daglig leder: Hilde Masvie Ydstebø, mobil: 47 67 87 97

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer i september.
Frist for innsendelse av materiell
er 14. august 2017.**